

Latiuske Versionen.

Petrus Boggild Hauser.

III G.

26/10 12.

Nr. 6.

Nep. Miltiades 1-2

Opgivet: modestia, Selobeherskelse, Sadelighed;
sūi' = han; gñalem cognitam indicarāut,
som de {bedømte han
ausaa han for} efter deres Kendskab til ham;
Chersonesus ɔ: den Thrakiske Halsø; [ ] læses
ikke med; cūm gñibis henføres til Thraeces
(Thraees); nomination 3^η, med Navnes Navnelse.

Da Atheneuseren Miltiades, Timous
Søn, udmærkede sig allermest baade ved sin
Slægts Olde, sine Forfedres Berømmelse og sin
egen Sadelighed, og da han var i en saadan
Alder, at hans Medborgere ikke længere be-
hovede at indskrænke sig til at kæmpe stø-
re Forkæmpinger til ham, men ogsaa kunde
venste fast og sikker, at han vilde blive
med af alle
tilledt alle anden
Stygg
nu ikke blot kunde ha
be det bedste om han
stole på

Men^o analog hæm loev
saadan, soan de bedømte hæm efter deres kend-
skab til hæm, hændte det, at Athenienserne
forskede at sende Kolonister til den Thrakiske
Halvø. [Da nu hæns Fligt var talrig, og da
mange af dem bad om Lov til at deltage i Utd-
vandringen] Da der nu var mange af denne
Fligs, og da mange bad om Lov til at delta-
ge i den Udvandring, blev nogle udvalgt af
dem sendt til Delphi for at raadsprøze Ø-
hjemm de heldt
skulde hænge til
Antiochos
strid
Bem. der osv.
raadet var beloedt
Raad, føresiden
vene Ørø
uelse til at aubage Miltiades til deres Telt-

herre: hvis de gjorde det, ville Forehavendef
gaa efter Parthenon ^{Alene}
blive heldigt. Da Miltiades i Følge dette O-
^{i Sparta} ^{Mædikabt} ralcelsvær med en udvalgt Skare var sejlet
med en Flade til den Thrakiske Halvø, og
^(undervejs) løbet ind ^{og} ^{derfor}
da han var kommet til Lemæus og ønskede
at bringe den Øs Fodbyggere ind under Mu-
niesernes Herredømme, saaet da han hav-
de forstået, at Fodbyggerne på Lemæus fi-
villigt skulde gøre det, svarede han spøk-
sende, at de ^{i det gæld} ikke gælder ^{dise}
at de vilde gøre det, naar han efter ¹ først
at være sejlet hjem med Skibene kom til Len-
^{for} ^{~~~} ^{bjænne fra}
nos med Norden vind. Thi denne vind, der
^{Kalidognes} ^{har man imod sig på vejen}
kommer fra Nord, er Mod vind for dem, der
^{fra a.}
sejler fra Athen. Da Miltiades istede han
^{vente} ^{satt han Korsens lige}
Tid til at usle, reddede han sin Kors derhen ^{med et Beslom-}
^{med sejlet}

til
hvor han stræbede efter at nævne, og nævde til
den Thrakiske Halvø.

5 3/11 12. Nr. 8 Kop. Miltiades 3,5 - 4,3 (inc.)

Opzivet: rikø, Tankegang, Plan; valere, gøresig
gældende, gaa igennem; Sardes, ium - Sardis acc.;
praesidium, Besættning, Garrison; fæmåltis, værklig
fare.

Han var derfor, sagde han, i den Grad
imod de andres Plan, at han ikke mente, at no-
end Befæstelsen af
^ selv regnū Kongedømmet
saare mæng
handede M. ikke hvilede
om - hvorfor han -
drog
til
Vidner dith
Medvidere, den Thrakiske Halvø og vandrede til

For.
Raad

bøge til Athen. Men selv om Miltiades' Plan
ikke gik igennem, bør man dog i høj Grad res-
tendej mere som Ven afow
se den, idet han satte alles Frihed højere end
[end] sit eget Eneherredømme.

Men da Darius var vendt tilbage til Per-
sien fra Europa, idræstede han på sine
Venners Opfordring en Flade på fem Hænder
de Skibe for at bringe Grækenland ind under
sik Herredømme, satte Dabis og Arkapherae
i Spidsea for den og gav dem 200000 ^{Mænd} Tødfolk
og 10000 Ryttere, idet han foregav, at han
var Atheneusserne fremstillet sindet, fordi jo-
vene ved deres Hjælp havde erobret Sardis og
dridt hans Besættning. (Sisæ kongelige Drensker
[laundede med]) [lod Haaden laude] ved Emboca,
Blev han af sine
Venner opfordret
til, at han skulle
bringe Grækenland ind
under sit Herredømme
og idræstede en Flade
paa.....

lot alle byggene i den set slæs
indbog hærtigt Creteria, bortførte alle Borgere af
høt
det Folk og sendte dem til Køagen i Asien. Derfra
rykkede med frem
løb de ind til kom de til Attika og førte deres Trupper til Slet-
Marathonsl. den ved Marathon. Den ligger omkring 15 km
f. den saa st. fra Byen. Bevægede af den saa [store] nede og
saar store Krigsfare bad Athenienserne ikke
om Hjælp andre Steder (fra) end (fra) Spartaen
ne og sendte Thidippus, en Løber af den Slags,
dagløbere som kaldes Hblade til Sparta for at melde,
hævlig ^{hvor - notiz}
at de kæmpede til Hjælp saa hærtigt som mo-
5 ligt.

(+ Halvaerepisen)

8/2 13.

Nr. 13

Bil.: Zu Verem V 143-144 und

Sæt bedrædt. *Levende rigtighed*
Hent Fængsel, som er lavet af den saa

re griseonave Tyrann Dionysius fra Syracuse, i. f.

og som *Scalodes lactumiae*, var i Verres' Stat. ante-Synes

holder til Bolig for røverske Borgere. Hver

Gang enkele haude krankes hens sind ellen V. tills sij want of
nojon allen dan sij voet

Manje
W.H. Gardner, New Haven, Conn.

most have type, but have printed matter.

[Tabel 5., at d. er eksemplarigt gjort
laubmaiae. Jeg ser, at dette synes [jeg] alle,

(Y Hener) Isamere, noordigt, og jeg bører - saw - tydligt

bedt dit allerede ved første Del af Processen,

da Vidaerne sagde dette. Ý never nearly at

(De Rottignekens, van die Goldfabriek givens Borges) 1

Pænlighederne vil at være paa fri fod ikke

Almus
Blot bør hædes her, hoor [der] [er] *Tollefstri-* *fjender*
hvor man kan ty til os.

bauer, hoor de órige Embedsmaand er, hoor

Foru er, son er fald af Domstole, hør Sena- faldt

Jov

natets ledende Myndighed er, og hvor Røver-
(el- & Lovemasser,
som bedømmer den
enkelte Fald) Romer-
folket over en Krist-
us og oprader i sal-
rig Mængde

folkets Bedømmelse og [den] Salige Mængde
er, men hvor som helst (- i hvilke Lande og
Folkeslag det end er -) romerske Borgernes Ret

findes & at det bliver konstat, her & vedtaget, at det skal
er noget der ved-
rører Friheden og
Værdigheden fælles
Sag.

hørhøre til en fælles Retssag angaaende Friheden
og Værdigheden. ^{vistlig} Hvor din røvet at indelægge
et såd ^{stort} stort Afsat romerske Borgere i et

bestamt til Intropning
Misadelse os. Indly. Hed ^{til Bevogtning} af fremmede ugædelige og
forbygderske Mennesker (og ^{til} [til] af Røvere og
<sup>2. Tidens
dantids)</sup> Fjender? En dñ ^{de} aldrig kommet i Tanker om
Rettergang
Domstolen. [aldrig] over Folkeforsamlingen, [al-
drig] over denne (saa) [store] Salige Mængde, som
nu beskærer dig med saare ihdesindet og fjendt-
skab? ^{Hvor} ^{geom} [svævede] aldrig det framvende Ro-

de hædefallende og
grammest Følelse

9. dette vilde kram ut pertineat -

Højhed
menfolks Verdighed [for dig], aldrig selve
Billedet af denne Højhed [i dine Øjne og
set dig for fra] ^{Man yder her} vorer i din Tanke og ved
i dit Sind]. ^{Har} ^{regnet med} ^{engang stale}
verde tilbage til dusses Blik, (aldrig,) at du
skalde træde ind på ^{Jorv}
vilde Komme til Romerfolcks Forure, (aldrig)
at du vilde falde ind under Lovenes og
Domsstolenes Magt.

libido crudelitas excendae, den Tøylesligh., hør
 med, han udøede sin crudelitas; suspicio,
 begejst.; praedaudi ratio, Plundringsmaade;
 quas accepimus, om hvem vi har last eller bort,
 obsertere, ligge og lære ved; senere, op holde sig
 paa; invicere iu., spejde mod over; in-
 festas, rede til at slaa ned; senere, stoppe,
 certus, sørlig ansat; index, Anmelder, Opdager;
²⁸⁾ versabatur, der rasede m.; ²⁹⁾ alter non;
 et sidestylke ikke til; ferre, faste; in-
 manitas, Hugs Ejender af Knaveskabeden; in-
 festas, farlig; ³⁴⁾ isti, og det; ³⁵⁾ importans, vild;
³⁷⁾ hic - ille] næv overs. omvendt; den første - den
 sidste; pleriores (af plerius), vel forsøgt; di-

auum, Forbjerg i Spanien, hvorfra Fortori
auerne flygdede.

Hvordan højt det kommer med

Og hvor stor var ikke den Tøjleslæhed,

Ja, men

hvormed han udøede sin Bræsunkhed, [og krad

Aulednæzer

hvilken Anledning var
der

var Græden til at begaa saa mange Forbydel-

ser? Yngen Flydningensmaade overgaar, denne

Ingen, undtagen
en en af mestkaende

re, denne øje og (i sin Art) enestaaende. Hvil-

^{et bekendte Røver} som vi kendte fra d.

gesom de Mand, om hvem vi har loft eller

hvor konge har digterne, da Mand som skal have

ligget og lærst ved visse Harbugter eller opholdt

- de elle-de Nas

sig paa nogle Forbjerge eller skjule Klippebj

ker], for at de kendte dræbe dem, som lagde til

Fartøjer saaledes

med deres Fleibe, (spejdede Venner, rede til at

(de tre)

landede (der)

slaa ned, ind over alle Have ^{ne} fra alle dele af

Ider

Sicilien. Ellerst Fleib, der kom fra Asien, Lilleasien

fra Syrien, fra Tyrus eller fra Alexandria, ble
straks stoppet af der til særlig ansatte Opda-
brygs ^{Bud:}
gere og Vagtere; (alle Passagererne blev kastet
i Stenbrudene, ^{de rejsende} ⁿ ^{men Ladningerne} ^{hen}
Laste og Varene blev bragt til ^{na} Statholderboligen
til Prostokreas Kas. Der rasede paa Sicili-
en efter lang Tids Forlob et Sideskyldet ikke
til Dionysius [her] ej heller til Talaris (den be-
kendte ^{jen} ^{dermede} han nærlig fortællt mange gründen
voldshærres
me Tyranner), men ek (vist) ugt Uhre, af den
me Slags som de i Syrien opfølles ^{sam-}
bekendte gamle Slags) Fjender af Menneskeheden,
[den Slags] der skal have raseret paa de samme
Steder (jeg ^{Tro} ^{ikke} ^{mer} nærlig at Charibdis [ikke] har
voret saa farlig for Sommertid og tillegge heller
ikke Scylla, som Venes har voret i det sam-
me Størde), og det endnu desto farligere, for-
ja i det Tilfælde endnu saa meget
f. Ærte

^{han} omgivet
di det havde forsøgt sig med mange flere og
meget [vildere lande] mere raa. Kreaturer.
~~der~~ sidste holdt nemlig hele Den besat, ~~der~~
første skal kunne have opholdt sig paa Østaa
² ^{holdt til} ^{Ja, men}
Kart af S. ^{angivet}
og den der til hørende del af Sicilien. Men
hvilken Grund blev der dog [skaffet til Veje]
af ham selv, som mere, til denne saa afstoy-
lige Græsowheit? Den samme, som nu skal
blive udtalt i Forvarstalen. ^{Om en noget lands-}
^{velfavente} ^(velbesønede) ^{Alla de lidt}
velforsyne Personer, der kom til Sicileen, ^{som} ^{lægt til ved Sic.}
~~der~~ sagde han, at de var sertoriaanske Sol-
dater, og at de var flygtet fra Dianium. ^{Folk af Sertorius's Partij} var paa Flyg-

1313.

Nr. 15.

Cic: fra Venneue IX 186-187

Oprigtet: eas ipsas, nabo¹² det; argumentis, som Be-
viser; ex societate, red at ven: Forbaud 7, ved Matcha-
skat 7; instituta, fremgangsmæde, ¹³ sum, bæfke,
acerbus, utidig; ²⁷ cedo, giv lidt kom her med; sinu,
lomme; ²⁹ ratio, Regulskab; conficio, opgører;
efter conficitar indstædes, og som oplyser".

Sel Stoltz lær. Bon-
nens, hvorved de an-
holtte sigt al volds-
tig ud af Farer, kom
de frem mit høresit,
og
For at afsende Farer ved Båner kom
from ^{I. fra Tyros} nogle med Agyptiske Purpør, andre med Rø-
gelse og andre vellæggende Læger samt med ^{Lin-}
^{tøj}, altså andre med Edelstene og Perler og
somme ^{falholdte} nogle med græske Vine og asiatiske Læger,
saa at det kunne ses[af] paa Varerne, fra
var kommet sigled hvilke Steder de kom sejlende. De havde ikke
tanke sig
se forudsæt, at Passagerne til deres Farer

Anholtsses

var uetop det, som de mente, de kunde bin-
ge som Beviser til at redde sig ved. Thi Ver-
stadiyret dette var noget, de kunde tænke - for
res sagde, at de havde fået disse Ting ved
Malckerskat med forøvrig; han paabød, at
de /skulde/ kastes i Stenbrudene, og han lod ^{medens} 1 dlv
deres Skibe og Ladninger omhyggeligt ^{hvor i omhyggeligt Yrket} ^{Yrket}
bevogte. ^{1 dlv} ^{Yrket} ^{Yrket}
Sa[han]n nu ved denne Fremgangsmåde Tog,
det var blevet faldt af Københavns, saa ska-
det allerede omblætte
Se bagefter de betændte Ting, som Thær høf-
havde ^{hvor} ^{hvor} ^{hvor} ^{hvor}
den romerske Ridder L. S. Suetius, den saare for
troffelige Blaud, fortælle om, og som Thær høf-
^{siden skal}
re Vænde fortælle om. Halsene blev brakket, ^{hvor} ^{hvor} ^{hvor}
paar romerske Borgere i Tonglet ^{hvor} ^{hvor} ^{hvor}
lig Udaad, ^{hvor} ^{hvor} ^{hvor} ^{hvor}
medt opnørende Maade, saa at den betændte ^{nu} ^{nu}
Yring og Surabelse om Gjelp; jeg er romerske ^{det jomfruende Nid-}
raab

de fjernehede
Borger", som oftest i fængslet fjernehed ligende han
de har brugt Vildmand Hjælpsimellen Barberer og Frelses
kun ^{de omstalte Menniske}

en gråmærke ^{ind} dør brugte dem en ret uvidig død og en for hin
død og en uvidig ^{Renettehæs} ² ^{Forvoledes.}
Renettehæs ² ^{Forvoledes.}
Jeg Pinself. Hvad er Grunden her til, Verres?

Hvad har du i sindet at svare til dette? ² ^{Vores da mon} Mon
du har i sindet at svare, at jeg lyver, at jeg opdigt

Anklagespunktet ^{Det nægtet}, og at jeg for Torbygårdens store, end den
i Virkeligheden er. ² ^{Vores da mon} Mon der da virkelig voresat
sige noget af dette igennem de af dig antagne

Torsvarene? ² ^{Jeg mig, b.j., mellem hans egen Papirer} Kom her, beder jeg, med Pyracusa-

Dokternes ^{af-}
fra din egen ² ^{Det nægtet} Brevet, som anklagede menig en stree-
fittet. ^{Tykke}

vet efter hens Gæske, kom her med Tungslorenzu-
slabet, som opgives meget omhyggeligt, og som oply-
ser, paa hvilken dag enlivet Person er sat i ^{hvor da} ^{han}
rest, paa hvilken Dag [enlivet Person] er død, og

han

aflivet

paa hvilken dag [euklever Person] er døbt.

5

29/3 13.

Nr. 16.

bic.: In Verenem V 148-150 ind.

Opgivet: comparere, vis sig, fremgaa; ³⁴ mortuus, død af ligdom; ³⁴ si, selv om; defendere, forsvar sig sit forsvar; ex-
tare, foreligge, staa; attendere, give sig paa; inguit,
staar der; vindicare, kræve oprejning; arguo, men-
det, som jeg påtaler, er at...."; ¹⁹ foran de hænges
i adskæft: "i et tilfælde, hvor det drejer sig";
²¹ peruvororum] overs. ved: "maatte"; ²³ istke,
en saadan som din.

I ser, at rømerske Borgere i skæresis er
beværet med i Stenbundene, I ser, at en klænde
af eders Medborgere er blevet sammenbrugt paa
det næst optrænende Sted. Sog nu efter Sporene,

Men al at de vittigt en kommet ud -

hvoraf deres Udgang fra dette Sted fremgaar. Der
er ingen. Er de da alle døde af Sygdom? ^{en notisie lidt}

Selv om han kunne føre sit Forsser paa denne
dag Maade, vilde dette Forsoner ~~tilde~~ blive Aroek.

A noget, som Men der staar streset i de samme Opbevarer,
denne, van og klar som han er,
[at] anklagede Parbor og leffordig Person hvem
ken har kunnest give Agt paa nogen Lindt eller
forstaa: Et Kærligt, staar der, det er, som
Siculerne siger, de er blevet ^{givet} (streffet paa Livet)
og afflivet. Hvis nogen Konge, hvis nogen Stat
i for Lande ^{nogen Folkeslag}, hvis nogen Folkestamme
havde gjort noget saadant imod romerske Bor
vilde hvore ^{paa Stadens Venne} gøre, man vi saa ikke ^(offentligt) bresede Oprejs-
ning, man vi saa ikke forfulgte vedkommende
med Krig? [Kvor naage Krig] [aastager 3, at]

etter siculiske
Sprogspræg
de blev rettet

ikel. Det der
Tolkesamme

wilde forfly
fare frem mit Krig

en sandhed

Kunde vi virkelig lade denne Krankelose og Beslommelse af Røverfolket gaa uhevet og u-
straffet hen? Hvor mange og hvor store Krig
vener ^{det} at roe Forfader hår forægnet, fordi røver
ska Borgere (sagdes at være) blevet forægnet,
fordi) Fraktskippere (sagdes at være) blevet holdt til
hage, og (fordi) Kobmand (sagdes at være) blevet rid-
plyndret? Men jeg ^{sig drevne} bøger mi ikke over, at
de er blevet holdt tilbage, jeg menes, at man bør ^{det bør stedes,}
de føre de Folk, man havde udplyndret, bort. ^{at der bl. rid-}
men det, som jeg påtaler, er, at Kobmandene ^{plyndret}
efter at være blevet berørt deres Skibe, indkøb-
te Haver og Vær, er blevet brækket i Tangsel, ^(lagt i tanget)
og at røverske Borgere er blevet afflyst i Tan-
sel. Hvis jeg sagde dette over for Scyphene,
I.: auferendos! -

saa stor en
ikke her i den saa store Maugde romerske Bor-
gere, ikke over for Senatorerne, (Stakens) ypperst
Mænd og ikke paa Romerfolkets Toraam i et Til-
følde, hvor det drejer sig om saa mange og saa græsset
me Hæretkoler af romerske Borgere, male jeg
nøre de vilde Menneskers Hyster
dog bønge endog Barbarernes Lind. Thi saa
saa stor er voxt langt rækker dette Herredømme, saa stor er
Hæreditetenes An-
seelse
ende i Romerarnæret
Romerfolkets Verdighed hos alle Folkestammer,
at en saadan Græsonhed inod voore Nedborgerne
at være noget som som din ikke synes at blive tilgivet noget.

Skalde jeg nu da (virkeligt) nu, at der wildest være no-
gen Frelse og noget Tilfligt for dig, da jeg ser
at du er ^{smukt koldt} styrke Dommeres Net ^{omnoget}
rete, is - . Habet dig indödet i Domstolernes Strenghed og besvaret
tanget i noget
Gavn af
med Romerfolkets Salige Maugde?

5/4/13.

Nr. 17.

Lic.: T. Venne T 151-152 ind

Opzivet: exão, adredet; explicó, frigó; con-
fico, giver Faugster, nedlægger; concido fælder;
superiore ex loco, fra det højere Sted, (der sigter
til en Anledig for mageskis i Falkefors. fra roste);
foren cæi³²⁾ sættes: - ; defendo, aufører til mit
borger; gæi¹⁵⁷⁾, hvorledes (all. af gæis); basilica,
Retschalle; seū, noget som man kan betegne enten
som bevidlig Varrid eller som skebnessvænger Udgå-
lee; molestias, beklagelig; ¹⁵³⁾ „Oli af en Borger-
stid .... er den Udgang .... ikke beklagelig“;
Venres folod i Borgerkrigen som Kæsbor hos Konst.
Carbo sit Parti og gik over til Silla. Kassen
afleverede hans istelee, idet han bringt som President
at den var godt fælt ved en By's Brand. auto-

ritas, Myndighed; res publica, Statsloft.

Hvis du ved Kerkeåles, hvad jeg forstaaer
præsent ^{at hører} ikke kan ske, træder dig af disse Færver og
frigør dig ^{ind} på en eller anden <sup>media Novæ
Udg. og Virkningssmæde</sup> Maade og Maner,
^{med} vil du ^{med voldsomme Tager, mij sol,} [nødvendigvis] falde ^{ind} i de store Fager
guru, hvori du absolut vil blive [medlægge] ned-
lagt og fældet ligesledes af mig fra det højre Stæde.

— Selv om jeg ogsaa vil indrømme ham det,
som han anfører til sit Forsvar, har dog selve
det fælles Forsvar ikke være haue mindre
fordansklig end min sande Anklage.

Had (anfører han aarlig) til sit Forsvar?

Han siger, at han har opnappet Flygtninge fra
Spanien og berettet ^{meddraget} dem. Hvem har ^{overdraget} fældet
dig det? Med hvilken Ret har du gjort det?

(Vildest Fortid! Hvor kan du anfører?)

Hvem har gjort det saavæ? Hvordan har det
varet dig tilsladt at jøre det? Vi ser Forum
og Rebsallerne falde af din ^{Torvet} Tilhængere, og vi ^{og dit} den Høgs. Klene.
^{med Lindero} ^{paa} ^{politiske} ^{Sted} sker (i: Marias' ^{Tilhængere)}
ser roligt paa det. Thi af en Borgerskab og ^{Sindsløvskab}
noget, som man betegnæ enken som ^{+ Varvid} Hæbelig ^{eller} ^{da ikke wegen he-}
eller som skæbnesvæger Ulykke, er (den) Udgang, ^{Mægtig} ^{som i det m. er det}
^{Tiloverbleven} ^{Pioner og Vælgte} ^{muligt}
i hvilken det i det mindste er muligt at bevare
de andre Borgere ^{tilskadet}, ikke betragtlig.
Veres, den ^{Betygtes} bekendte gamle Forumder over for
sin Kausal. Overfører af Krodstaren og Tyr og ^{- verbale Udtrykt}
for Statens Penge, her ^{tillagt sig selv} ^{om 40 Krostr.}
Myndighed i Statslivet, at han ^{tilhører i Udsigt} ^{7. og til Gjorden og}
Mennesker, som hæd Lov til at færdes frih ^{son der stiftet Stato}
omkring i ^{Skubet}, iblandt det romerske Folk, ^{Penge til sig, førstig des}
mellem alle Jordhedspersoner, på Forum, ^{en saadan ledende}
^{Torvet}
[<]
^{*) Tudi gør følgende: Mennesker, som — , stillede han alle til Hobe — i Udsigt}

deltage:

Afskenninger
og leve her i Byen
at lade dem alle
sammen lede

her i vo^r By
ved Stæmmeafgivningerne, i denne By og i
Stadsrådet, med en Æra og græsom Odd, hvilket
let dens havne var i alle arter kant.
Tilsædet forde den hen til et eller andet Sted
af Sicilien.

3/5 13.

Nr. 18.

Sec.: In Venem IV 153

Opzivret: salvæn incolumengne, Æder Men og Over-
last; porosit, har rødt, rødt hækle, fældelt;
fides, Naade; ikke vero? mon virkelig saab?;
har man hørt Mage?; grem contra - contra grem,
momentum, afgørende lod i Vægtskælen; „du som
aldrig har lagt noget afg. lod i den polit. Vægt-
skæl“; commodas, hensigtsmessig; malo, jeg
ser hellere.

Til den berømte og gøre Græns Pom-
pejus Ayede efter Perpernes drab seare var

ge af Soldaterne fra Sertoriüs's Hær. Han
her har ikke med den storske Fører bereget
uden Hær og Overlast? Hvilken bøfalden
de Borger han ikke den bekendte ubesegnede,
høje Hænd Afdelt Kæde og skiltet Hæb
om Frelse i Udsigt? Har man hørt Mage?
For dem, for hvem der var et Tilflugtssted at
finde hos ham, imod hvem de havde ført Væ-
ben, var der[for dem] beskudt God og Pusel
hos dig, da som aldrig har lagt noget afjøren
de Lod i den politiske Vægtskæl? Be-
kræft, hvor hensigtsmessigt et Forsvar du
der udskrækker! Jeg ser virkelig hellere, at
det som du [dér] aufoer til dit Forsvar, godha-
des af disse Dommerne og af Røverfolket

siger dig for end det, som jeg gør til Genstand for Anklage
ge, jeg ser hellere, siger jeg, at du casses for
at være den Flags Hennesker, da der nu ikke,
(end Købmand og Frachtskippere) ^{fænster og gram} ugjærlig skat
og fjendtlig sindet. Thi din Anklage aakla-
ger ^(kun) og overbeviser dig om en alt for stor Ha-
vezze, medens derimod dit Forsvar om en vis
udlyst Galakab, en Haneskelighed, en
uhørt Græsonkab og [en] indstren ubemindt Pro-
5 skription.